

چکیده

تولید علم دینی یکی از مقدمات بسیار مهم در تحقق تمدن اسلامی است و از این رو همواره دغدغه اندیشمندان اسلامی بوده است. راهکارهای مختلفی نیز برای تولید علمی دینی پیشنهاد شده است. یکی از مراکزی که با سابقه‌ای طولانی به این امر اهتمام ویژه داشته و تولیدات و نظریه‌های درخورت‌تجهی در این موضوع ارائه داده است، «فرهنگستان علوم اسلامی» است. ارائه نظریه در تولید علم دینی قبل از تبیین هویت آن خطاست و محققان را به مغالطات فراوان مبتلا خواهد کرد؛ به همین دلیل فرهنگستان در تعیین «هویت علم دینی» به ابعاد شش‌گانه غرب‌شناختی و جامعه‌شناختی فرایند تولید علم، معرفت‌شناختی، فلسفی، منطقی، روش‌شناختی، و دین‌شناختی پرداخته است. در این نوشه دو مبنای نخست بررسی شده‌اند. اصحاب فرهنگستان در مبنای غرب‌شناختی فرایند تولید علم به ماهیت غیرالاھی علوم تولیدشده در دنیای مدرن قائل‌اند و در مبنای جامعه‌شناختی، حالت‌های بیست‌وهفت‌گانه ترابط «عوامل»، «مقاطع» و «سطح» تولید علم را طرح کرده‌اند.

کلیدواژه‌ها: هویت علم دینی، مبنای غرب‌شناختی و جامعه‌شناختی فرایند تولید علم، فرهنگستان علوم اسلامی.

۱. تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۹/۱۰؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۲/۱۶

۲. دانش‌پژوه سطح چهار فلسفه اسلامی مرکز تخصصی آموزش فلسفه اسلامی، حوزه علمیه قم؛ mahdimovahed@yahoo.com

۳. استادیار گروه کلام، دانشکده حکمت و دین‌پژوهشی، دانشگاه بین‌المللی جامعه‌المصطفی؛ rezapoor110@yahoo.com

۱. مقدمه

فرهنگستان علوم اسلامی با مدیریت مرحوم سید منیرالدین حسینی طی فرایندی نسبتاً طولانی که از سال ۱۳۵۹ تا کنون ادامه داشته است، سرد DAR جریانی شد که تولید علم دینی را در گرو اصالت‌دهی به معارف وحیانی و سلطنه دادن و حاکمیت‌بخشی ولایت‌الله بر فرایند جریان تولید علم می‌داند و به همین جهت می‌توان این اندیشه را در ردیف جریاناتی قرار داد که در جریان تولید علم دینی به معارف نقلی دین اصالت می‌دهند.

فرهنگستان در دوره سوم (دفتر فرهنگستان علوم اسلامی قم، ۱۳۸۸: ۲) فعالیت‌های خود، یعنی دوره «تبیيت، تدوین و توسعه اندیشه»، نظریه‌پردازان متعددی دارد که گاه در برخی مسائل اختلافات مختصراً با یکدیگر دارند، لکن در حال حاضر عمده‌ترین نظریه‌پرداز و مقرر آن سید محمد‌مهدی میرباقری است. تلاش‌های ایشان و مرحوم سید منیرالدین حسینی به تولید نظریه‌ای در تشریح هویت علم دینی منجر شد که امروزه با عنوان «نظریه علوم انسانی ولایت» از آن یاد می‌شود (رک. خسروپناه، ۱۳۹۳: ۱۶۲/۱).

هدف این مقاله تشریح اندیشه‌های مرحوم سید منیرالدین حسینی با استفاده از بیانات خود او یا تقریرات سید محمد‌مهدی میرباقری است و سعی شده است در شرح افکار و آرای این دو از دیگر منسوبین به این جریان فکری، به قدر ضرورت استفاده شود.

اصحاب فرهنگستان مبانی ذیل را برای تشریح زوایای مختلف «نظریه علوم انسانی ولایت» در تولید علم دینی، اتخاذ کرده‌اند و به خدمت گرفته‌اند: مبانی غرب‌شناسختی؛ مبانی جامعه‌شناسختی فرایند تولید علم؛ مبانی فلسفی؛ مبانی معرفت‌شناسختی؛ مبانی روش‌شناسختی علم؛ مبانی دین‌شناسختی. به عقیده فرهنگستان علم دینی به اختصار به این معنی است:

علم دینی نیز به این معنی است که اگر ولایت‌الله بر فرایند پیدایش علم در همه مراتب ش حاکم بشود، این علم دینی است و اگر جریان ولایت‌الله بر فرایند پیدایش علم حاکم نباشد، یعنی جریان تولی و ولایتی که در تحقق علم و در پیدایش آن حضور داشت حق نباشد، این علم هم به‌نسبت حق نیست (میرباقری، ۱۳۸۵: ب: ۸۳).

از منظر ایشان، هریک از مبانی فوق تأثیر خاصی در شکل‌دهی هویت علم دینی و تولید آن بر اساس معنای مختار دارد. در نتیجه ضروری است که قبل از بررسی هویت علم دینی، به تشریح و بررسی مبانی این نظریه پردازیم. با توجه به اینکه نظریه‌های فرهنگستان در حوزه معرفت‌شناسی، فلسفه و روش تولید علم در نوع نگاه این نهاد به غرب و فرایند تولید علم در غرب متعدد ریشه دارد، از میان مبانی فوق، در این مقاله نقش دو مبانی اول را در شکل‌دهی هویت علم دینی تبیین و نقد می‌کنیم.

توجه به این نکته حائز اهمیت است که مبانی غرب‌شناختی فرهنگستان مجموعه‌ای از تاریخ غرب و عوامل تولید علم در غرب است که بعضاً شامل مباحث انسان‌شناسانه و جهان‌شناسانه است و تفکیک واضحی در این حوزه صورت نگرفته است. همچنین مبانی جامعه‌شناختی فرایند تولید علم از دیدگاه فرهنگستان به تشریح سیر تکون علم می‌پردازد و تنها ناظر به تمدن غرب متعدد نیست. در خلال این تحقیق از منابع و منشورات اختصاصی مخزن اطلاعات فرهنگستان علوم و معارف اسلام استفاده شد که منتشر نشده‌اند. از همکاری مسئولان مربوط سپاسگزارم.

۲. مبنای غرب‌شناختی فرایند تولید علم (ماهیت علم غرب متعدد و پیامدهای آن)

به عقیده نگارنده غرب مدد نظر فرهنگستان اغلب غرب متعدد است که از رنسانس به بعد شروع شد و با انقلاب صنعتی به اوج خود رسید؛ لذا وقتی از غرب صحبت می‌شود مباحث تا حد زیادی ناظر به چهره اخیر غرب است.

در هر صورت نقطه عزیمت فرهنگستان علوم اسلامی درخصوص درانداختن طرحی نو در عرصه تولید علم دینی، نقد مدرنیته و علومی است که پس از دوره رنسانس در جهان غرب به وجود آمد و به مرور در گستره فکری اقصی نقاط جهان بهخصوص جهان اسلام نفوذ و رسوخ کرد.

به عقیده مرحوم سید منیرالدین حسینی، نظام مدرنیته دارای شبکه‌ای پیچیده و چندلایه است. در واقع روحی بر این جریان حاکم است که برای تحلیل محصولات و بروزگارهای آن نمی‌توانیم از شناسایی آن غافل باشیم. به نظر او، مدرنیته دارای سه دستگاه مرتبط به هم است: دستگاه تولید، دستگاه توزیع، دستگاه مصرف.

دستگاه تولید همان نظام تولید مفاهیم مدرنیته است که مبنی بر روش علوم در غرب است و البته این روش، روش حسی و تجربی است. در واقع مدرنیته با قبول انحصار ادراک در روش حسی تنها خود را سرگرم فهم قوانین عالم محسوس، آن هم به روشی مختص به حس نموده است. مدرنیته در راستای کشف نظام قوانین مذکور، به پی‌ریزی و طراحی یک نظام آموزشی فراگیر و طبقه‌بندی شده و سلسله‌مراتبی پرداخت. دستگاه تولید مدرنیته همواره مشغول تولید مفاهیمی در چارچوب مورد قبول خود بوده است.

دستگاه توزیع همان ساختارهای نظامات اجتماعی است که در آن مناسبی به صورت سلسله‌مراتبی پیش‌بینی و طراحی شده است. تصدی این مناسب نسبت مستقیمی با رتبه کسب شده در نظام تولید مدرنیته و رتبه تحصیلی فرد در این ساختار دارد. در این نظام با حق تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی اشخاص جامعه به این شکل برخورد می‌شود که افراد جامعه در اخذ تصمیمات در حیطه‌های فردی

خود آزادی ظاهري دارند، اما درخصوص رفتارهای اجتماعي تنها می‌بایست در چارچوب‌های تعیین‌شده مدرنيته گام بدارند.

دستگاه مصرف محصول نظام توزيع مدرنيته است. مدرنيته در درون خود هم نيازهای خاصی را القا کرده و هم نحوه ارضای آن‌ها را که دستگاه مصرف آن است ارائه کرده است. اين روند ارائه نياز و شيوه برآورده کردن آن، به مرور چنان رسوخ پيدا کرده که در برخى موارد تخلف از آن محال می‌نماید. در نتیجه اموری مانند الگوی شهرسازی، سبک زندگی و ارتباطات اجتماعي به اقتضای اين دستگاه مصرف شکل پيدا کرده است.

فرهنگ تولیدشده از رهگذر دستگاه‌های بالا انسان را به طریقی خاص مجبور به استفاده از وسائل مدرن و تغییر ادبیات و رفتارهای اجتماعي می‌کند. در نتیجه در اين فرایند، مجاری حسی و دستگاه سنجش متناسب با اين مجاری تعیین خاصی پيدا می‌کند. در همین بستر کاملاً مادی، اخلاق مخصوص به آن نيز شکل می‌گيرد و پيامد آن، تعبيت شرف و اخلاق از ارضای نيازهای مادي و شهواني است.

به نظر مرحوم سيد منيرالدين حسيني، اين همه موجب اقامه کفر می‌شود که البته با کافر بودن متفاوت است. اقامه کفر به عقیده ديني فرد ربط ملموس ندارد؛ در نتیجه حتی می‌تواند در جوامع اسلامي اى که اين پارادایم غرب را بدون چون و چرا پذيرفته‌اند رخ بدهد. علت آن هم اين است که برخى ملت‌ها بيش از آنكه به اسلام و حاكميت آن پايindی داشته باشند، به حاكميت مدرنيته و کفر حاصل از آن معتقد و ملتزم‌اند (رك. حسيني الهاشمي، بي تا: ۳).

در چنین فضایي مرحوم سيد منيرالدين حسيني به اين نتیجه رسيدند که

به طور کلي علومي که بعد از رنسانس تولید شده‌اند علومي‌اند که بر پيش فرض‌های حسی تکيه می‌کند و راندمان آن‌ها هم يك راندمان حسی است اعم از علوم انساني و غيرانسانی که خود اين تقسيم‌بندی هم در نظر ايشان [مرحوم سيد منيرالدين حسيني] خيلي جا و معنا نداشت ولذا معتقد بودند که مطلق اين علوم و نرم افزاري که پس از انقلاب صنعتي تولید شده است، غيرقابل استفاده است (دفتر فرهنگستان علوم اسلامي قم، ۹۷: ۱۳۸۰).

در نگاه مير باقری، تا وقتی که فرهنگ غرب برساخته‌های خود را بر جهان حتی جهان اسلام تحميل می‌کند و در عين حال علوم و تمدن مسلمین از متن اسلام و فرهنگ ديني روبيده باشد، علوم جهان اسلام علم اسلامي نیست، بلکه علم مسلمانان است. اين حرف به اين معناست که غرب متجدد حتی در روال تولید علم در جهان اسلام هم اثرگذار بوده است و در طی قرون متمامدی تلاش دانشمندان مسلمان عملاً منجر به تولید علم اسلامي نشده است:

بنده معتقد نیستم که علوم اسلامی داشته‌ایم یا داریم. معتقدم آنچه هست، علوم مسلمانان است؛ غیر از علم فقه را علم اسلامی نمی‌دانم. تمدن را هم «تمدن مسلمانان» می‌دانم؛ یعنی تمدنی که تحت تأثیر اسلام است. این غیر از تمدنی است که اسلام بسازد و غیر از این است که میان تمدن‌سازی و دین یک ارتباط منطقی ایجاد شود. به نظر بنده بهتر است به جای فلسفه اسلامی، طب اسلامی یا عرفان اسلامی، بگوییم: فلسفه مسلمین، طب مسلمین یا عرفان مسلمین (میر باقری، ۱۳۸۵ ب: ۱۸۱).

حاصل آنکه در نظر فرهنگستان، علوم انسانی موجود در دنیا، محصول جهت‌گیری‌های یک جریان فرهنگی در طول تاریخ است که مسبب اصلی آن غرب پس از رنسانس است. این جریان فرهنگی مبانی و غایاتی برای انسان و جهان قائل است و این امر باعث تولید علومی در همین راستا گردیده است. به عقیده میر باقری، انگیخته‌های دنیای غرب متأثر از انگیزه‌های آن شکل گرفته و در نتیجه علوم انسانی موجود، که همان انگیخته‌هاست، از انگیزه‌های غیرتوحیدی غرب نشئت گرفته است.

دقیقاً در همین نقطه به مشکل علوم انسانی موجود در جهان اسلام و عدم کارآمدی آن در رفع حواجح مؤمنین پی می‌بریم. این علوم با شخصیت انسان شیعه هماهنگی و سازگاری ندارد و به همین دلیل باعث بروز بحران‌های اجتماعی در جهان اسلام به خصوص شیعیان می‌گردد. به عقیده میر باقری نقطه افتراق علوم انسانی غرب با علوم انسانی بایسته انسان مسلمان به هدفی بازمی‌گردد که هریک از این دو دیدگاه برای انسان ترسیم می‌کنند. در واقع علوم انسانی غرب انسان را محور توسعه مادی تفسیر می‌کند، اما علوم انسانی اسلامی، انسان را محور تعالی اجتماعی می‌داند (محمدی و دیگران، ۱۳۹۱: ۱۲۲).

۳. بررسی مبنای غرب‌شناختی

در مقابل تمدن غرب، تمدن اسلام نیز محصولات و ثمراتی ارائه داده است. بر اساس نظریه «جهت‌داری علم» (ان شاء الله این نظریه در مقاله‌ای دیگر به قلم نگارنده نقد و بررسی خواهد شد) و نیز «جامعه‌شناسی فرایند تولید علم» (که در ادامه خواهد آمد)، میر باقری دستاوردهای علمی تمدن غرب را علم غربی می‌داند، اما در عین حال همین نگاه را در مورد علوم اسلامی نفی می‌کند: «بنده معتقد نیستم که علوم اسلامی داشته‌ایم یا داریم. معتقدم آنچه هست، علوم مسلمانان است؛ غیر از علم فقه را علم اسلامی نمی‌دانم». این در حالی است که باور به اینکه علوم اسلامی می‌بایست فقط تولید معصوم باشد، سخت است؛ زیرا به هر حال فرایند تولید علم به ویژه علومی که تأثیر قطعی در سعادت بشر (به عنوان محور تلاش‌های دین) ندارد امر جمعی است و در سیر تاریخی محقق می‌شود. چطور می‌شود در مورد غرب معتقد به علوم غربی باشیم، اما وقتی همین روند در جوامع اسلامی طی می‌شود، ولو در مواردی محدود به چنین چیزی قائل نباشیم؟!

ارتباط انگیخته با انگیزه ادعایی است که در جای خود باید بررسی شود، اما اینکه انگیزه‌های مغرب زمین یکسره کفر و الحاد است گرچه شیع بسیار دارد، اما تام نیست. کم نیستند فلاسفه خداباور غربی که اثبات خدا و حقانیت ادیان آسمانی را وجهه همت خود داده‌اند و در این راستا تلاش‌های بسیار کرده‌اند. افرادی مانند بلز پاسکال، دکارت، اسپینوزا، کانت و ... از این جمله‌اند. جالب آنکه برخی از این افراد تأثیر مهمی در تاریخ علم معاصر هم داشته‌اند؛ مثلًاً دکارت با ابداع دستگاه کارتزین در ریاضیات در پیشرفت هندسه تحلیل و معادلات جبری که پایه پیشرفت‌های فراوان در علوم روز است نقش بسزایی داشت یا بلز پاسکال که اولین تلاش‌ها برای تولید ماشین حساب مکانیکی را به او منتسب کرده‌اند. این نمونه‌ها مثال نقضی است برآنکه اندیشه غیرالحادی می‌تواند در جریان علم معاصر غرب تأثیر ویژه و جریان‌ساز داشته باشد، در حالی که انگیزه آن‌ها هم الاهی بود. یکی از نتایج عملی این اندیشه این است که جامعه اسلامی خود را از همه دستاوردها و تولیدات فرهنگ غرب محروم نماید. با چنین انتخابی دست امت اسلامی در جبهه معارض و رقابت با نظام‌های رقیب از اغلب ابزارها تهی خواهد بود. در حالی که این روش نه تنها عقلایی نیست، بلکه به لحاظ شرعی هم با قاعده نفی سبیل که سلطه اجانب را بر مسلمین ممنوع می‌داند در تضاد است. اگر هر پژوهشگری در مقام تحقیق، قضاؤت و نتیجه‌گیری کاملاً به روش علمی مقید باشد و تنها نتایجی را معتبر بداند که بر اساس این روش حاصل آمده باشد، در دام الحاد و کفر نمی‌افتد و از علوم تجربی یا علوم انسانی مبتنی بر متافیزیک نتایج الحادی نمی‌گیرد. الحاد در موقعي رخ می‌دهد که پژوهشگر بخواهد با شیوه‌های تجربی نتایج فلسفی و کلامی بگیرد، بدون آنکه از قواعد فلسفی و کلامی استفاده‌ای نماید.

در جای خود تقریر شده است که فرهنگستان به لحاظ معرفت‌شناسی به جهت دار بودن علم معتقد است. به این معنا که اراده انسان را در فهم او دخیل می‌داند و آن را حسب انتخاب تولی ولايت الله یا تولی ولايت شیطان به دونوع علم حق و باطل تقسیم می‌کند. طبق این نظر رئالیسم خام مردود است و کشف واقع امری دور از دسترس عقل است. حال اگر بخواهیم این دیدگاه را بر مبنای مورد ایشان در معرفت‌شناسی تحلیل کنیم، این سؤال پیش می‌آید که آیا مبنای غرب‌شناختی خود را مطابق واقع می‌دانید یا خیر؟ اگر بگویند «آری»، مبنای معرفت‌شناختی خودشان را نفی کرده‌اند و اگر بگویند «خیر»، خواهیم گفت که وقتی طبق نظر شما شناخت واقع تابع اصلاح اراده است، نمی‌توان ادعا کرد که دنیای غرب به صورتی که توضیح می‌دهید فرایند تولید علم را مدیریت می‌کند؛ زیرا در نگاه معرفت‌شناختی شما، بحث از صدق و کذب و مطابقت با واقع نیست بلکه بحث از حق و باطل و تولی ولايت الله یا ولايت شیطان است.

به عبارت دیگر، آیا تحلیل طوفداران این نظریه از ماهیت غرب و علوم تولیدشده در غرب و فرایند تولید آن مطابق با واقعیت هست یا خیر؟ اگر نیست که پذیرفته نیست و اگر هست آیا این علم جهت‌دار است یا نه؟ اگر جهت‌دار است پس جهت شما در این تحلیل اثر گذاشته و در نتیجه این نگاه شما برای فرد دیگر که این تحلیل را می‌خواند، ولی جهت ولایت الاهی را آن طور که شما تشخیص می‌دهید، تشخیص نداده، پذیرفته نیست و اگر این علم جهت‌دار نیست، مبنای شما مبنی بر جهت‌دار بودن علم، عملاً توسط خودتان نقض می‌شود.

۴. مبنای جامعه‌شناختی فرایند تولید علم

از دیدگاه فرهنگستان علوم اسلامی تولید علم محصول فرایندی اجتماعی است که از چهار زاویه مرتبط با یکدیگر قابل بررسی است:

۴-۱. عوامل اجتماعی اثرگذار بر ابعاد مختلف علم

به نظر میرباقری تولید علم در یک فرایند چندوجهی رخ می‌دهد و می‌بایست برای تحلیل آن تمام وجوه و ابعاد متأثر در این امر را به دقت واکاوی نماییم. این واکاوی را می‌توان به «جامعه‌شناسی فرایند تولید علم» تعبیر کرد. در این فرایند سه نوع از عوامل می‌توانند در تولید علم نقش داشته باشند: عوامل «تاریخی»، عوامل «اجتماعی»، عوامل «شخصیتی» شخص عالم.

این عوامل می‌توانند بر ابعاد، زوایا و مقاطع مختلف علم اثر بگذارند: مقطع «پیدایش» یک علم، مقطع «تغییرات» یک علم، مقطع «تکامل» یک علم. تفاوت مقطع دوم و سوم این است که در اولی صرف تغییرات تحت تأثیر عوامل یادشده است، در حالی که در مقطع سوم تغییرات مطلوب برای رسیدن علم به حالتی مدد نظر است که شایسته اطلاق عنوان «کمال علم» است.

این تأثیرگذاری می‌تواند در سه سطح از علم تحقق یابد: «پارادایم» یا به تعبیر ایشان «دستگاه» حاکم بر علم، «متداول‌لوژی» یا به تعبیر ایشان «روش» یک علم، «نظریه‌ها و گزاره‌ها»‌ی تشكیل‌دهنده یک علم.

در نتیجه در سیر تکون یک علم ما با معجونی از تأثیرات در ابعاد مختلف یک علم مواجهیم. با ضرب عدد این عوامل در عدد مقاطع اثرباری و عدد سطوح تأثیر، مجموعاً ۲۷ حالت ممکن برای اثرگذاری این ۹ عامل در علم به دست می‌آید (میرباقری، ۱۳۸۵ الف: ۸۳). در جدول زیر نحوه ارتباط این عوامل با سطوح و مقاطع تأثیر به طور خلاصه نمایش داده شده است (خاکی، ۱۳۹۱: ۴۶۴؛ حسینی‌الهاشمی، بی‌تا: ۵۰).

شخصیتی			اجتماعی			تاریخی			عوامل
تکامل	تغیرات	پیدایش	تکامل	تغیرات	پیدایش	تکامل	تغیرات	پیدایش	قطعه ▲
									سطوح ▼
عوامل شخصیتی در پیدایش، تغیرات و تکامل پارادایم	عوامل اجتماعی در پیدایش، تغیرات و تکامل پارادایم	عوامل تاریخی در پیدایش، تغیرات و تکامل پارادایم	پارادایم (دستگاه)						
عوامل شخصیتی در پیدایش، تغیرات و تکامل متدولوزی	عوامل اجتماعی در پیدایش، تغیرات و تکامل متدولوزی	عوامل تاریخی در پیدایش، تغیرات و تکامل متدولوزی	متدولوزی (روش)						
عوامل شخصیتی در پیدایش، تغیرات و تکامل نظریه‌ها	عوامل اجتماعی در پیدایش، تغیرات و تکامل نظریه‌ها	عوامل تاریخی در پیدایش، تغیرات و تکامل نظریه‌ها	نظریه‌ها و گزاره‌ها						

برای نمونه پیدایش حکمت متعالیه ملاصدرای شیرازی مرهون عوامل تاریخی دوره تحقق آن و نیز آمادگی جامعه علمی آن دوره در پیدایش این مراحل از فلسفه و نیز اثربخشی شخصیت این حکیم الاهی است. تغیرات و نظرورات فلسفه صدرایی و به کمال رسیدن آن نیز متأثر از عوامل فوق است. همین طور دستگاه یا همان منظومه فلسفی حکمت متعالیه و نیز روش عقلی - عرفانی استفاده شده در آن و حتی گزاره‌های این نظام فلسفی می‌تواند از عوامل تاریخی، اجتماعی و شخصیتی قائلین به این نظام فلسفی در مراتب مختلف تغییر و تکامل آن اثر پذیرفته باشد.

۴-۲. ارتباط نیاز جامعه انسانی با محصولات علم

طبق این دیدگاه سیر تکون فناوری و تولید محصولات علمی اعم از محصولات علوم تجربی، انسانی یا نظری، متأثر از نیازهای جامعه محل پیدایش و تکامل فناوری است. از ساده‌ترین ابزار و روش‌ها در دوران‌های ابتدایی تاریخ علم تا پیچیده‌ترین و پیشرفته‌ترین فناوری‌های روز جهان، همگی مرهون احساس نیازی است که بشر در زمینه‌ای خاص پیدا کرده و برای رفع آن دست به تحقیق و نوآوری زده است. تولید فناوری‌ها در سطوح مختلف آن نیازمند دانش و علم متناسب با آن است. در نتیجه هرچه نیازهای بشر پیچیده‌تر شد، مجموعه اطلاعات و اندیشه‌های او برای رفع آن نیاز هم گسترش و پیچیدگی بیشتری پیدا کرد (پیروزمند، ۱۳۷۷: ۵).

شاید عده‌ای بخواهند با جهت دار داشتن فناوری بار مسئولیت را از دوش علم برداشته و مسئولیت اصلی را متوجه فناوری نمایند، اما از دیدگاه فرهنگستان سیر تحولات فناوری تابعی از تکامل علوم و تکامل علوم تابعی از تکامل نیازهای هر اجتماع است. در عین حال این نیازها تابع انگیزه‌های یک جامعه است که می‌تواند دینی یا غیر دینی باشد:

بررسی مبنای غرب‌شناختی و جامعه‌شناختی فرایند تولید علم، در تعیین هویت علم دینی ۵۳

اگر کسی قبول کرد که تکنولوژی به لحاظ کارآمدی در پاسخ به نیازها و انگیزه‌های آدمی، جنبه دینی و غیردینی دارد، حتماً باید پذیرد که علم هم به لحاظ کارآمدی جنبه دینی و غیردینی دارد ... ما برای رفع نیازهای خاص، نیازمند علوم خاص هستیم و این‌گونه فرایند «نیاز و ارضا» بر فرایند تحقیقات علمی حاکم است ... تکامل نیاز اجتماعی مبدأ تکامل علوم است. حال اگر فرایند نیاز و ارضا به سمت مادیات حرکت کرد، حاصل آن، علومی می‌شود که در ارضای نیازهای مادی کارآمد است و چنین علومی به میزان تناسب با اخلاق مادی، کارآمدی آن در رفع نیازهای جامعه ایمانی کاهش خواهد یافت (مجتمع عالی حکمت اسلامی، ۱۳۹۳: ۱۶۷).

ارتباط فناوری با نیاز امری انکارنایپذیر است و این امر بدیهی مُثُل شده است: «احتیاج مادر اختراع است».

۴-۳. اولویت‌سنجدی میان نیازهای انسان و تأثیر آن در کمیت و کیفیت علوم توان و قدرت محدود انسان در برآوردن حواله‌جش او را به انتخاب مهم‌ترین‌ها و ادار می‌نماید. در این موقعیت نظام اولویت‌سنجدی خواهناخواه اثر خود را می‌گذارد و در نتیجه امور بر اساس ضرورت‌ها تنظیم می‌شود.

در این دیدگاه ملاک اولویت‌سنجدی در میان نیازها، میزان حساسیتی است که فرد یا جامعه نسبت به نیاز خاصی قائل می‌شود. در این میان امور بالارزش‌تر بالاترین میزان حساسیت را بر می‌انگیزند: نیازهای انسانی از هم بریده نیست و اگر یک قدرت واحد و محدود بخواهد در آن توزیع شود بهناچار باید چنین امری با تعیین اولویت صورت پذیرد؛ یعنی نیازها به اهم و مهم تقسیم گردد و معیار در آن هم میزان حساسیتی باشد که فرد برای هر کدام قائل است (پیروزمند، ۱۳۷۷: ۹).

حاصل آنکه، ارزش‌ها در تعیین حساسیت‌ها و حساسیت‌ها در اولویت‌دهی به نیازها و اولویت‌دهی به نیازها در صرف کردن توان و مقدورات افراد و جوامع در برطرف کردن نیاز مورد نظر اثر می‌گذارد و نتیجه این می‌شود که علوم، فناوری و محصولات آن در هر جامعه‌ای متأثر از «نظام حساسیت‌ها و نیازها»ی آن جامعه شکل می‌گیرد (رک. همان: ۵).

۴-۴. تفاوت نیازهای جامعه اسلامی و الحادی

در این دیدگاه کل نیازهای هر جامعه یا فرد را می‌توان حول محوری واحد ترسیم نمود. این محور واحد از یک نظام ارزشی خاص تبعیت می‌کند. این نظام ارزشی که تنظیم‌کننده نیازهای یک جامعه است از دو عنوان خارج نیست: پرستش خدا، پرستش دنیا. به عقیده اصحاب فرهنگستان تمام نیازهای یک جامعه حول یکی از این دو محور شکل می‌گیرد.

در یک جامعه توحیدی تمام همت جامعه مصروف پرستش خدا و تحقق مظاهر این پرستش است. در چنین جامعه‌ای نیازها براساس تحقق پرستش خداشکل می‌گیرد و بالطبع حساسیت‌ها در امتداد نیازها و علوم، فناوری و محصولات آن بر اساس حساسیت‌ها چیده می‌شود. در حالی که در یک جامعه الحادی تمام همت جامعه مصروف پرستش دنیا و مظاهر دنیاپرستی است و در نتیجه اولویت‌ها، حساسیت‌ها و علوم و تکنولوژی و محصولات آن نیز بر همین منوال چیده خواهد شد.

پرستش خدا یا پرستش دنیا دو نوع نظام را بر اساس دو نوع مقصد و غایت ترسیم می‌نماید. این دیدگاه در برابر این پرسش که به هر حال جامعه توحیدی هم فارغ از نیازهای مادی نیست، همچنان بر مبنای خود اصرار می‌ورزد و معتقد است به علت ارتباط نیازها با یکدیگر، منزلت نیازهای مادی در هریک از دو جامعه با یکدیگر فرق خواهد کرد و همین امر برای شکل‌دهی تفاوت در تبعات رفع این نیازها کافی است. طبق این نظر، قابل پیش‌بینی است که اساساً در جامعه توحیدی علوم مادی در برخی جهات پیشرفت نخواهد داشت؛ زیرا در اولویت برتر جامعه نیستند و در عوض به اولویت‌هایی پرداخته خواهد شد که در جوامع مادی‌گرا کم‌اهمیت و مغفول‌اند.

در نتیجه هرقدر جوامع از التقااط در توحید و الحاد فاصله بگیرند، به همان مقدار در توحید خالص‌تر خواهند شد و در نتیجه علوم و تکنولوژی و برساخته‌های آن از یکدیگر فرق واضح‌تری پیدا خواهد کرد (رک. خاکی، ۱۳۹۱: ۴۶۸)؛

اگر نظام نیازمندی‌های انسان را به صورت دینامیکی و در فرایند بهینه شدن آن مورد مطالعه قرار دهیم، حتی نیازهایی که تصور می‌شود میان همه انسان‌ها مشترک است (برای مثال نیاز به غذا)، در انسان مؤمن و کافر تفاوت خواهد کرد و به تبع آن، الگویی که برای رفع نیاز تغذیه مؤمن و کافر باید استفاده شود، متفاوت خواهد بود (جمع‌عالی حکمت اسلامی، ۱۳۹۳: ۱۷۷).

به نظر میرباقری رویکرد تهدیبی به علوم موجود غربی، رویکرد صحیحی نیست؛ زیرا حتی این رویکرد نیز نمی‌تواند از چارچوب حاکم بر نیازهای طرح شده در فرهنگ غرب فاصله بگیرد؛ چراکه نیازهای جامعه الحادی او را به سمت تولید علومی خاص کشانده است. این گونه نبوده است که علوم غربی در خلاً شکل گرفته باشد. لاجرم هر توسعه علمی که در چنین جوامعی رخ داده، متأثر از دید الحادی آن است. ساده‌انگاری است که فکر کنیم ما می‌توانیم علم را از غرب بگیریم، بدون آنکه عقبه آن متوجه جامعه ما شود.

در نتیجه شاید در ابتدای راه، دو جامعه در ظاهر نیازهای مشترکی داشته باشند، لکن هر قدر که هریک از این دو نظام به سمت بهینه شدن و مرتبط شدن بیشتر با مبانی ارزشی خود پیش بروند، بر همان نظام ارزشی حاکم بر آن بیشتر اثر خواهد گذاشت و میزان تولید اطلاعات علمی به سمت بهینه شدن و شبیه‌تر شدن با روح اصلی حاکم بر آن نظام پیش خواهد رفت (میرباقری، ۱۳۸۶: ۱۲۶).

۵. بررسی مبنای جامعه‌شناختی

گفته شد که سه مبنای اصلی در فرایند تولید علم مؤثر است. عوامل «تاریخی»، «اجتماعی» و «شخصیتی شخص عالم». توجه به چند نکته کلیدی اهمیت این امر را روشن می‌کند و صاحبان این نظریه برای تکمیل نظریه خود می‌بایست به ابهامات برآمده از این نکات پاسخ دهند.

اصحاب فرهنگستان مدعی شده‌اند که مطلق نیازهای بشر محصول القاثات جامعه است. از سوی دیگر به نظر جمع کثیری از جامعه‌شناسان پیدایش جامعه محصول نوعی نیاز به تأمین و حمایت انسان‌ها از یکدیگر است. ترکیب این دو نگاه ایجاد دور در علیت و معلولیت عامل نیاز خواهد کرد؛ زیرا نیاز از طرفی عامل پیدایش جامعه و از طرف دیگر معلول القاثات جامعه است.

اگر گفته شود که وحدت نیاز سنتی است و نه عینی؛ به این معنا که لزوماً همان نیازی که موجب ایجاد جامعه است، معلول القاثات جامعه نیست، بلکه نوع نیاز در اینجا مطرح است، خواهیم گفت این توجیه منطقی است، اما این ادعای مطلق را که هر نیازی معلول القای جامعه است نفی می‌کند؛ زیرا بنابر فرض وقتی هنوز جامعه‌ای شکل نگرفته که نیازی را شکل دهد، چگونه القاثات آن موجب پیدایش نیاز می‌شود. در نتیجه مطلق دیدن تأثیر جامعه در فرایند پیدایش علم صحیح نیست.

اگر سیر تولید علم در غرب آن گونه باشد که فرهنگستان مدعی شده، با بررسی بیشتر به این نتیجه خواهیم رسید که برخی از عوامل فوق بر یکدیگر اثر می‌گذارند و در نتیجه فرایند تولید علم متأثر از این عوامل به گونه جدا از هم نیست؛ زیرا این عوامل را می‌توان به یکدیگر بازگرداند. توضیح آنکه عامل «تاریخ» را می‌توان به دو بخش حوادث تحت اراده بشر و حوادث خارج از اراده او تقسیم کرد. در بخش اول کنش‌های ارادی انسان‌ها بخشی از تاریخ را تشکیل می‌دهد و در بخش دوم حوادثی تاریخ را رقم می‌زنند که اراده بشر در آن دخیل نیست. در بخش اول کنش‌های ارادی انسان محصول شخصیت شکل گرفته او و نظام ارزشی حاکم بر اندیشه اوست. در نتیجه حداقل در بخشی از تاریخ وابستگی آن به شخصیت شخص عالم دیده می‌شود.

همچنین اگر «اجتماع» و «جامعه» را متأثر از مجموعه برهم‌کنش‌های رفتارهای انسان‌ها بدانیم، از دو حیث «اجتماع» به «شخصیت شخص عالم» وابسته می‌شود؛ اول از باب تأثیر رفتار هریک از افراد جامعه بر مجموعه کنش‌های اجتماعی افراد آن جامعه (تأثیر رفتار فرد بر کل جامعه به مثابه یک کل به هم پیوسته) و دوم تأثیر رفتار هر فرد بر تک‌تک افراد مرتبط با او (تأثیر رفتار فرد بر فرد دیگر). این یعنی آنکه «جامعه» در حقیقت چیزی جز برهم‌کنش‌های ناشی از رفتارهای شخصیت‌های اشخاص عالم نیست؛ پس نمی‌توان «جامعه» را عاملی غیر از «شخصیت شخص عالم» محسوب کرد.

همچنین «شخصیت شخص عالم» لاقل در برخی از موارد متأثر از «اجتماع» و نیز «تاریخ»

است؛ چیزی نظیر تربیت فرد در بافت فرهنگی و تاریخی خاص. در نتیجه نمی‌توان آن را به طور قطع عاملی غیر از «اجتماع» و «تاریخ» دانست.

برخی از فیلسوفان اجتماعی معتقدند جامعه هویتی مستقل از افراد خود ندارد و اصالت با افراد است نه هویت جمعی جامعه. بر اساس اندیشه این افراد، می‌توان مدعی شد دو عامل تاریخ و اجتماع به شخصیت شخص عالم برمی‌گردد. به بیان دیگر، اگر بخواهیم از اصطلاحات و مبانی فرهنگستان استفاده کنیم، باید بگوییم شخصیت فرد که متأثر از مناسبات بندگی او با آفریدگار است، تنها عامل اثرگذار در فرایند تولید علم است.

در مورد انحصار سه مبنای اصلی در فرایند تولید علم به این نکته باید اشاره کرد که عامل اثرگذار انبیای الاهی و وحی، عاملی است که نمی‌تواند در عرض موارد مطرح شده قرار بگیرد. علت آن است که اولین بشر که جامعه از او نشست گرفت نبی الله بود. تأثیر او در جامعه خودش را نمی‌توان ناشی از تاریخ و جامعه دانست؛ زیرا قبل از او جامعه و تاریخی وجود نداشته است. در واقع هم تاریخ و هم جامعه بشر فعلی با ایشان شروع شده است.

در مورد کنش‌های سایر انبیا بهویژه انبیای اولوالعزم (که دامنه اثر بیشتری داشتند) هم می‌توان مدعی شد که دامنه اثرگذاری ایشان وابسته به جامعه و تاریخ نیست، بلکه از ورای این فضا اثرگذار است. پس آن دسته از تاثیرات این انوار مقدسه بر جامعه بشری از وابستگی به جامعه و تاریخ مبرآست.

گفته شد که «ارزش‌ها در تعیین حساسیت‌ها و حساسیت‌ها در اولویت‌دهی به نیازها و اولویت‌دهی به نیازها در صرف کردن توان و مقدورات افراد و جوامع در برطرف کردن نیاز مورد نظر اثر می‌گذارد و نتیجه این می‌شود که علوم، فناوری و محصولات آن در هر جامعه‌ای متأثر از نظام حساسیت‌ها و نیازهای آن جامعه شکل می‌گیرد». این نکته منجر به تبعیت فرایند تولید علم از نظام ارزشی مورد قبول جامعه است و این نظام ارزشی متوقف بر علوم و فرهنگی است که جامعه آن را پذیرفته است. پس همه چیز از علم سروچشم می‌گیرد، نه از حساسیت‌ها و نیازها. یا دست‌کم در دوره‌ای از تاریخ یک فرد یا یک جامعه با تولید علم پایه، تولیدکننده اولین نظام ارزشی خواهد بود و در ادامه نظام حساسیت‌ها بر اساس نظام ارزشی برآمده از آن علم پایه شکل می‌گیرد.

در سیره رسول مکرم اسلام و ائمه اطهار آمده که آن بزرگواران در زندگی عادی خود و نیز در اداره امور اجتماعی از ابزار و وسایل ساده آن دوران استفاده کرده‌اند و چنین نفرموده‌اند که چون این ابزار محصول کفر و اندیشه غیرالله‌ی است باید آن را دور ریخت یا اگر هم استفاده کنیم ناچاریم. حضرات استفاده از ابزار غیرمسلمانان را لزوماً تقبیح نمی‌کردند. همچنین تشویق ایشان به مطالبه علم ولو در چین و امثال آن نشانگر آن است که قائل نبودند که هرچه خارج از دنیای اسلام شکل گرفته باشد

یکسره ظلمت و جهالت است و مطلوب اسلام نیست. حال آنکه کاملاً روشن است که تمایلات، انگیزه‌ها و اعتقادات سازندگان ابزار و وسایل آن دوران برآمده از دین اسلام نبوده؛ چون همه پیش از اسلام محقق شده‌اند. به عنوان نمونه ابزار ساده‌ای مانند شمشیر چندان چیز پیچیده‌ای نبود که مسلمانان صدر اسلام آن را ابزار شیطانی بدانند، بلکه آنان سعی کردند نحوه استفاده از آن را الهی کنند (خسروپناه، ۱۳۹۳: ۱۹۷).

علوم طبیعی کشف طبیعت است و کشف امری اختیاری نیست؛ هرچند مقدماتش اختیاری و تابع نیازهای بشری باشد. نیازهایی که می‌تواند برای مؤمن و کافر مشترک باشد. تکنولوژی نیز نوعی کشف و ساخت نیازمندانه است. صنایع فعل اختیاری بشر و تابع انگیزه‌ها و نیازهایست. برخی از صنایع مصدق گناه و معصیت است و به جهت اینکه در دایره افعال ارادی انسان قرار دارد، حرمت شرعی دارد؛ هرچند توسط عده‌ای به وقوع پیوند. ساختن صنایعی همچون هواپیما، گرچه ارادی است، ولی بر اساس قوانین تکوینی و نیازهای مشروع بشر ساخته شده است و تمایزی در این جهت میان مؤمن و کافر نیست (همان: ۱۹۶).

۶. نتیجه

فرهنگستان علوم اسلامی با نیت اصلاح جامعه و دستیابی به تمدن اصیل اسلامی به طراحی نظریه‌ای پرداخت که بعدها به «نظریه علوم انسانی ولایی» موسوم شد. این نظریه بر مبانی شش‌گانه غرب‌شناختی، جامعه‌شناختی فرایند تولید علم، فلسفی، معرفت‌شناختی، روش‌شناختی علم و دین‌شناختی استوار است.

در مبانی غرب‌شناختی، نگاه غالب بر فضای علمی غرب حس‌گرایی است. مدرنیته از طریق سه دستگاه تولید، توزیع و مصرف فرهنگی را بر جامعه غالب می‌کند که از طریق آن انسان مدرن در بستر تمدن غرب زیست می‌کند. این تمدن در نهایت به اقامه کفر منجر می‌شود. عمق نفوذ این تمدن در دنیای امروز تا حدی است که هیچ علم اسلامی جز فقه وجود خارجی ندارد و علوم نهایتاً علوم مسلمانان است نه علوم اسلامی ناشی از تمدن اسلامی.

با بررسی این دیدگاه معلوم شد که گرچه علوم غربی و دنیای مدرن آثار نامبارکی بر جهان امروز گذاشته‌اند، اما برخی از مبانی و نتایج نگاه فرهنگستان مخدوش است. با پذیرش این تفسیر از دنیای غرب و علوم غربی و تمدن غربی، نوعی تناقض درون‌گفتمانی با مبانی علم‌شناختی پدیدار می‌شود. ضمن آنکه این نگاه به غرب ناقص است؛ زیرا انگیزه الحاد و کفر تنها نگاه حاکم بر غرب متجدد نیست و اندیشه خداباور هم در اندیشه غرب متجدد وجود دارد. همچنین التزام به نتایج این نگاه موجوب تضعیف جبهه اسلام در جامعه امروز می‌شود. به جای نفی و طرد کل برساخته‌های غرب

متجدد باید به مبانی روش‌شناختی علوم پاییند بود و مانع استحصال نتایج متافیزیکی از علوم تجربی شد. به نظر می‌رسد حق با برخورد تهذیبی با علوم غربی است. نگاهی که معتقد است استفاده از آن دسته از دستاوردهای غرب که در مبناهای معرفت‌شناسی، هستی‌شناسی، اخلاقی، دین‌شناسی، انسان‌شناسی با نگاه اسلامی تنافری ندارند با نیل به تمدن اسلامی تنافی ندارد؛ کما اینکه در صدر اسلام تعامل اولیای معصوم با برخی دستاوردهای دوره جاهلیت این‌گونه بود.

در بخش مبنای جامعه‌شناختی فرایند تولید علم، فرهنگستان قائل به اثرباری عوامل تاریخی، اجتماعی و شخصیتی عالم در مقاطع پیدایش، تغییرات و تکامل علوم و در سه سطح پارادایم، متداولوژی و نظریه شد. پیروان فرهنگستان به دلیل آنکه تولید علم را مطلقاً از ناحیه نیازهای القاشه از سوی جامعه می‌دانند، معتقدند نظام ارزشی غرب در فرایند اولویت‌دهی به نیازها اثر می‌گذارد و بر همین اساس علوم برآمده از نیازهای جهان‌بینی الاهی با علوم برآمده از جهان‌بینی الحادی متفاوت خواهد بود.

با بررسی دقایق این نگاه مشخص شد که مطلق‌اندیشی در این خصوص که نیازهای بشر محصول القائنات جامعه است صحیح نیست، بلکه برخی از نیازها توسط انبیا به بشر القا شده‌اند. ضمن آنکه عوامل سه‌گانه مزبور که در سطوح و مقاطعی اثربار بودند در واقع به هم بازگشت می‌کنند و وحدتی بین آن‌ها حاکم است نه کثرت. همچنین مشخص شد که همه ابعاد یک تمدن از علم سرچشم می‌گیرد، نه از نظام حساسیت‌ها و نیازهای آن. در نتیجه ابعاد یک تمدن به جهان‌بینی آن تمدن برمی‌گردد و اگر مانند فرهنگستان نظام معرفتی منتهی به بدیهیات را پذیریم، دچار یک دور معرفتی خواهیم شد. پیشنهاد می‌شود با نقد نظام معرفت‌شناختی که پایه تولید نظریات ایشان است، مسیر صحیح در تولید علوم دینی را ترسیم نماییم.

منابع

۱. پیروزمند، علیرضا (۱۳۷۷)، بررسی مقدماتی پیرامون جهت داری علم، (منتشرنشده)، تدوین مهرماه ۱۳۷۲، کد بایگانی کامپیوتری ۰۱۰۲۴۰۰۶، ج ۳، قم.
۲. حسینی‌الهاشمی، سید منیرالدین (بی‌تا)، توضیح جداول چگونگی اسلامی شدن مهندسی توسعه اجتماعی، دوره دوم، جلسه اول (۱۳۷۹/۶/۳۰) و دوم (۱۳۷۹/۷/۱)، (منتشرنشده)، کد پژوهشی در شبکه داخلی فرهنگستان علوم اسلامی: ۴۵۴.
۳. خاکی قراملکی، محمدرضا (۱۳۹۱)، تحلیل هویت علم دینی و علم مدرن، قم: کتاب فردا.
۴. خسروپناه، عبدالحسین (۱۳۹۳)، در جستجوی علوم انسانی اسلامی: تحلیل نظریه‌های علم دینی و آزمون الگوی حکمی - اجتهادی در تولید علوم انسانی، قم: دفتر نشر معارف (وابسته به نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها).
۵. دفتر فرهنگستان علوم اسلامی قم (۱۳۸۰)، یادی از استاد (یادکردی از متفسر فرزانه اندیشمند گرانمایه استاد سید منیرالدین حسینی‌الهاشمی)، قم: فجر ولايت.
۶. _____ (مدیریت ارتباطات) (۱۳۸۸)، دفتر فرهنگستان علوم اسلامی قم در یک نگاه، قم: دفتر فرهنگستان علوم اسلامی قم.
۷. _____ (معاونت پژوهش‌های بنیادی) (بی‌تا)، معرفی نامه ویژه همایش تحول در علوم اسلامی (بزرگداشت دهمین سالگرد ارتاحل استاد منیرالدین حسینی‌الهاشمی)، (نشرورات داخلی)، قم.
۸. مجمع عالی حکمت اسلامی (۱۳۹۳)، علم دینی (دیدگاه‌ها و تحلیل‌ها)، قم: حکمت اسلامی (وابسته به مجمع عالی حکمت اسلامی).
۹. محمدی، علی و دیگران (۱۳۹۱)، تحول در علوم انسانی (جلد اول: مجموعه مصاحبه‌ها و دیدارها، همایش بزرگداشت دهمین سالگرد ارتاحل استاد فقید سید منیرالدین حسینی‌الهاشمی)، (۱۳۹۰، تهران)، قم: کتاب فردا.
۱۰. میرباقری، سید محمدمهدی (۱۳۸۵ الف)، گفتگوی علمی پیرامون مفهوم علم دینی، (منتشرنشده)، قم: فجر ولايت.
۱۱. _____ (۱۳۸۵ ب)، مبانی نظری نهضت نرم‌افزاری (گفتارهایی در چرایی، چیستی و چگونگی تولید علم دینی)، قم: فجر ولايت.
۱۲. _____ (۱۳۸۶)، نظام فکری، (منتشرنشده)، تاریخ بحث بهار ۱۳۸۳، قم: فجر ولايت.